

of average employee income. This basic indicators point to overvalued housing prices in Czech Republic (ranks 3). The other most expensive countries are Ukraine (rank 1, rank 3 respectively) and Albania (rank 2, rank 1 respectively).

P/R ratio (developed by www.numbeo.com) is analogical to gross rental yields. Lower values suggest that it is better to buy rather than rent, and higher values suggest that it is better to rent rather than buy.

The Czech Republic with its value of P/R ratio 28,3 represents the seventh position. The highest values of P/R ratio you can find in cases of France (35.79, rank 1), Sweden (34.08, rank 2) and Austria (29.3, rank 3). The opposite countries shown in the table are Ukraine (15.49, rank 30), Ireland (15.94, rank 29) and Malta (16.21, rank 28).

The results made by simple indicator analysis show the overvaluation of real estates in Czech Republic. The overvaluation was indicated by the P/I ratio and P/R ratio. To compare the situation of the Czech real estate market with the other European countries the Czech Republic occupies the second position, just behind France and Sweden (see the table 2).

The likely reasons for the steep increase of real estates are:

1. the mortgage interest,
2. increase of wages,
3. demographical aspects
4. impact of Central Bank Monetary Policy.

The housing affordability after the analyzed indicators is low in comparison with the other comparative states.

References:

1. Cadil, J. Housing Price Bubble Analysis – Case of the Czech Republic. Prague Economic Papers 1 pp. 38 – 47.
2. Hlavacek, M., Komarek, L. Housing Price Bubbles and Their Determinants in the Czech Republic and its Regions. Prague: CNB WP 12.
3. Mikhed, V., Zemcik, P. Do House Prices Reflect Fundamentals? Aggregate an Panel Data Evidence. Journal of Housing Economics. pp. 140 – 149.

АНАЛІЗ СУЧАСНИХ ЗАСАД ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ФІНАНСОВОГО УПРАВЛІННЯ УКРАЇНИ

Н. В. БІБІК, канд. екон. наук, доц.
О. О. РУДАЧЕНКО, канд. екон. наук, ст. викл.
*Харківський національний університет
міського господарства імені О. М. Бекетова
61002 Україна, м. Харків, вул. Маршала Бажанова, 17
nvbibik@gmail.com*

Створення досконалої та стабільної системи фінансового управління країни – це одна з основних умов ефективного функціонування її економіки.

Побудова такої раціональної та ефективної системи завдання досить складне, оскільки фінансова сфера є однією з головних напрямів діяльності держави, яка дозволяє їй бути конкурентоспроможною у світовому просторі. Проте сучасний стан системи фінансового управління України вказує на негативні тенденції та наявності значного спектру проблем в цій галузі, які потребують негайного формування ефективних заходів щодо їх подолання.

Кризові явища, які сформувалися у системі фінансового управління країни призвели до формування низького рівня фінансової безпеки України, що не дає їй можливості бути конкурентоспроможною на сучасному світовому ринку. Таким чином, проведений аналіз теоретико-методологічних засад формування системи фінансового управління має вагому цінність щодо виявлення проблемних напрямків.

Фінансова система – це сукупність різноманітних видів фондів фінансових ресурсів, які є у розпорядженні держави. Вона складається із внутрішньої будови та організаційної структури. Внутрішня будова складається із сфер та ланок, і представлена такими складовими: державні фінанси, фінанси суб'єктів господарювання, міжнародні фінанси та фінансовий ринок. Доскладу організаційної структури входять органи управління в сфері бюджету, контрольно-регулюючі, фінансові інститути та цільові фонди[1].

Взаємозв'язок між елементами фінансової системи здійснюється з використанням різних інструментів, таких як податки, збори, відрахування, інвестиції, кредити, дотації, субвенції, ціни і тарифи, квоти, ліцензії, емісія грошових коштів, цінних паперів, продаж активів, формування і використання страхових фондів та ін. Така взаємодія відбувається в межах певного фінансово-кредитного механізму.

Центральне місце в управлінні фінансами в Україні, як і будь-якій іншій державі, займає Міністерство фінансів. Місія Міністерства фінансів України полягає у фінансовому забезпеченні виконання державних функцій на основі виваженої бюджетної політики, створенні умов для стабільного розвитку економіки шляхом управління державними фінансами за принципами збалансованості, ефективності, неупередженості, цілісності, стійкості та прозорості [2].

Першочерговим завдань Міністерства фінансів України є забезпечення формування бюджетної політики країни. Бюджетна система України складається з державного бюджету України та місцевих бюджетів.

Ефективність функціонування фінансової системи істотно залежить від оптимальності розподілу та перерозподілу, що має базуватися на відповідності отриманих кожним суб'єктом доходів його вкладу у виробництво ВВП. Над реалізацією цього завдання повинні працювати усі сфери та ланки фінансової системи фінансового управління в сучасних умовах.

Список використаних джерел:

1. Борисенко З. М. Важливий напрям реформування системи управління державними фінансами / З. М. Борисенко // Наукові записки НаУКМА. Економічні науки. – 2013. – Т. 146. – С. 7–12.

2. Офіційний сайт Міністерства фінансів України. [Електронний ресурс] – <https://www.minfin.gov.ua>

РОЗРАХУНОК ВПЛИВУ ІННОВАЦІЙНОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА НА ЗРОСТАННЯ ЕКОНОМІЧНИХ ПОКАЗНИКІВ РОБОТИ ПІДПРИЄМСТВА

В. О. КОСТЮК, канд. екон. наук, доц.
М. С. ВЛАДИМИРОВА, канд. екон. наук, доц.
*Харківський національний університет міського
господарства імені О. М. Бекетова*
61002 Україна, м. Харків, вул. Маршала Бажанова, 17
magnetior@gmail.com

В сучасних умовах господарювання найважливішим стратегічним фактором економічного зростання будь-якого об'єкта управління є впровадження в практику його роботи ефективних інноваційних технологій. Це дає можливість підприємству отримати суттєві конкурентні переваги перед іншими аналогічними суб'єктами господарювання, значно покращити його фінансово-економічний стан, якісно підвищити рівень наявного виробничо-технічного потенціалу, що позитивно впливає на узагальнюючі результативні показники роботи даного підприємства.

Зважаючи на це, актуальне значення має більш глибоке дослідження інноваційної діяльності підприємства, зокрема, обчислення впливу інноваційного підприємництва на зростання економічних показників його роботи. Тим більше, що інноваційна діяльність підприємства – це не лише розв'язання технічних завдань щодо створення нового продукту, нової технології чи удосконалення наявного обладнання, а й відбір перспективних науково-технічних досягнень, своєчасне патентування винаходів, просування наукомістких товарів на відповідний ринок [1, с. 11-12].

Враховуючи це, пропонується методика розрахунку впливу інноваційного підприємництва на динаміку зміни таких узагальнюючих показників діяльності підприємства, як обсяг виробництва продукції, прибуток, собівартість продукції, продуктивність праці, капіталовіддача основних засобів, матеріаловіддача, рівень рентабельності та ін.

Рекомендується здійснювати, перш за все, порівняльний аналіз цих показників за різними напрямками до і після впровадження інновацій, оцінюючи при цьому як кінцеві результати інноваційної діяльності підприємства, так і досліджуючи ефективність використання наявних техніко-економічних ресурсів (трудових, матеріальних, фінансових).

Крім цього, пропонується здійснювати детермінований факторний аналіз зазначених вище показників з використанням мультиплікативних математичних моделей і відповідних статистичних методів. У процесі такого аналізу рекомендується використовувати метод ланцюгових підстановок, який